

Protokół

18. posiedzenia, II. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 15. Października 1884.

Początek o godzinie 11. minut 20.

Przewodniczący: Marszałek krajowy Dr. Mikołaj Zyblikiewicz.

Sekretarze: Posłowie Dr. Stanisław hr. Badeni, ks. Władysław Sapieha, Tytus Siengalewicz, Adam Jędrzejowicz.

Obecnym posłów 124.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Namiestnik JE. Filip Zaleski.

Marszałek zagaja posiedzenie i oznajmia, że protokół z 17. posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie poczyniono zarzutów.

Sekretarz p. Siengalewicz czyta spis petycyi wniesionych po dzień 15. Października 1884 od Nr. 714 do Nr. 748, włącznie, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji budżetowej L. 714, 718, 727, 728, 739, 743, 744, 745, 747.

„ powodziowej L. 715, 720, 732, 733.

„ prawniczej L. 716, 721, 723, 742.

„ petycyjnej L. 717, 724, 735, 741.

„ dla spraw gospodarstwa krajowego L. 719, 726, 740.

„ kolejowej L. 722, 748.

„ szkolnej L. 725, 736, 737, 746.

„ drogowej L. 729, 730, 731.

„ administracyjnej L. 734, 738.

P. Romanowicz interpeluje przewodniczącego komisji kolejowej, kiedy przedłoży sprawozdanie o wniosku p. Hausnera.

P. Smarzewski wnosi, ażeby petycyje wchodzące w zakres komisji budżetowej, które wpłynęły do komisji po 11tym Października b. r. i wszystkie późniejsze przekazywane były Wydziałowi krajowemu do załatwienia, a to z powodu, że poszczególne referaty komisji budżetowej są już oddane do druku.

J.E. p. L. Wodzicki prosi o wyjątek w tej mierze dla petycyi przytuliska polskiego w Wiedniu do L. 714.

P. Zoll wnosi podobnie co do petycyi komitetu ochronek dla małych dzieci w Krakowie, do L. 747.

Przemawia jeszcze p. Smarzewski.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. Smarzewskiego.

Izba uchwała ten wniosek.

P. Jaworski odpowiada na interpelację p. Romanowicza.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie komisji budżetowej o preliminarzach zakładów krajowych w Czernichowie na r. 1885.

Sprawozdawca poseł Scipio uwolniony od czytania sprawozdania, prostuje omyłki druku i czyta wnioski komisji budżetowej mianowicie :

A. Krajowa średnia szkoła rolnicza w Czernichowie.

W y d a t k i.

		zwycz.	nadzw.	razem
Płace nauczycieli.				
Rubr. I.	Poz. 1. Nauczyciel fachowy, zarazem dyrektor	2.060 zł.		
	„ 2. 3 nauczycieli fachowych do nauk zawodowych, po 1.440 zł.	4.320 „		
	„ 3. 2 nauczycieli fachowych do nauk zasadniczych po 1.240 zł.	2.480 „		
	„ 4. Kapelan i katecheta	800 „		
	„ 5. 2 nauczycieli pomocniczych z płacą adjunktów po 800 zł.	1.600 „		
	„ 6. Nauczyciel pomocniczy z płacą asystenta	— „		
	„ 7. Ogrodnik jako docent	— „		
	„ 8. Instruktor do robót praktycznych	600 „		
	„ 9. Opał dla kapelana i nauczycieli pomocniczych	263 „		
	Suma rubryki I.	12.123 „	—	12.123 zł.

Inne płace i zasługi.				
Rubr. II.	Poz. 10. Kasyer i magazynier	800 zł.		
	„ 11. Chłopiec do usług w laboratorium chemicznem (płaca 60 zł. — wikt 100 zł.)	160 „		
	„ 12. Sługa szkolny (płaca 100 zł. — wikt 100 zł.)	200 „		
	„ 13. Stróż (płaca 60 zł. — wikt 100 zł.)	160 „		
	„ 14. 2 pomocników stróża (płaca 50 zł. — wikt 180 zł.)	230 „		
	Suma rubryki II.	1.550 zł.	—	1.550 „

Koszta administracyjne.

Rubr. III.	Poz. 15. Zarząd:			
	a) pomoc kancelaryjna dla kuratorji szkoły	200 zł.		
	b) „ „ „ „ dyrektora	200 „		
	c) potrzeby kancelaryjne szkoły	100 „		
	d) druki i inseraty	200 „		

	zwycz.	nadzw.	razem
Rubr. III. Poz. 17. e) portorya i przesyłki	50 „		
f) koszta podróży w interesach zakładu	300 „	1.050 zł.	
„ 16. Opał	500 zł.		
„ 17. Oświetlenie	230 „		
„ 18. Utrzymanie budynków i ogrodzeń	700 „	1.000 zł.	
„ 19. Uporządkowanie dziedzińca	— „	100 „	
„ 20. Zabezpieczenie budynków od pożaru	100 „		
„ 21. Płaca kominiarza	20 „		
„ 22. Sprzęty i ruchomości	100 „	850 „	
„ 23. Koszta lustracyi zakładu	200 „		
„ 24. Koszta nabożeństwa	70 „		
„ 25. Lekarz i apteka	100 „		
„ 26. Rozmaite nieprzewidziane	100 „		
Suma rubryki III.	<u>3.170 zł.</u>	<u>1.950 zł.</u>	5.120 zł.

Utrzymanie uczniów.

	zwycz.	nadzw.	razem
Rubr. IV. poz. 27. Żywność (50 uczniów po 150 zł.)	7.500 zł.		
„ 28. Opał do kuchni	475 „		
„ 29. Służba kuchenna i sprzęty do kuchni	535 „		
„ 30. Sprzęty do sal sypialnych, infirmaryi i jadalni	100 „		
„ 31. Odzież (50 uczniów po 40 zł.)	2.000 „		
„ 32. Naczynia stołowe	60 „		
„ 33. Pościel	120 „		
„ 34. Pranie bielizny i pościeli	155 „		
„ 35. Rozmaite nieprzewidziane	100 „		
Suma rubryki IV.	<u>11.045 zł.</u>	<u>700 zł.</u>	11.745 zł.

Potrzeby naukowe.

	zwycz.	nadzw.	razem.
Rubr. V. poz. 36. Eksperymenta przy wykładach:			
a) dla nauczyciela rolnictwa	25 zł.		
b) „ „ hodowli zwierząt	10 „		
c) „ „ zotomii	20 „		
d) „ „ weterynaryi	25 „		
e) „ „ botaniki	20 „		
f) „ „ fizyki	25 „		
g) „ „ miernictwa	15 „	140 zł.	
Zbiory i muzea:	zwycz.	nadzw.	
„ 37. a) zbiór rolniczy	50 zł.	270 zł.	
b) „ hodowlany	100 „	300 „	
c) „ fizyczny	100 „	300 „	
d) „ botaniczny	30 „	120 „	
e) „ zoologiczny	50 „	50 „	
f) „ mechaniczny	50 „	80 „	
g) „ mineralogiczny	10 „	40 „	

		zwycz.	nadzwycz.	razem
h)	„ technologiczny . 20 zł.	200 zł.		
i)	„ okazów leśnych . 10 „	40 „		
k)	„ „ weterynaryjnych 10 „	40 „		
l)	„ narzędzi rolniczych . 100 „	300 „		
m)	„ przyrząd. matem. oraz mierniczych i niwelac. 10 „	100 „		
n)	„ modeli do budownictwa 10 „	90 „		
o)	„ „ „ geogr. fizyk. 10 „	40 „		
p)	stacya meteorologiczna . — „	100 „	560 zł.	2.070 zł.
poz. 38.	Laboratorya :			
a)	laboratoryum chemiczne . 350 zł.	— zł.		
b)	„ roślinno fizyol. 100 „	120 „		
c)	„ zoologiczne . 50 „	— „	500 „	120 „
„ 39.	Biblioteka i czytelnia :			
a)	przykuno dzieł . . . 200 zł.	200 zł.		
b)	oprawa książek . . . 50 „	— „		
c)	czasopisma . . . 100 „	— „		
d)	premie podręczników . — „	1.000 „	350 „	1.200 „
„ 40.	Ogród botaniczny		80 „	100 „
„ 41.	Utrzymanie pola doświadczalnego		100 „	150 „
„ 42.	Wycieczki naukowe uczniów z nauczycielami		300 „	
	Suma rubryki V.	2 030 zł.	3.640 zł.	5.670 zł.
	Suma wydatków	29.918 zł.	5.290 zł.	36 208 zł.

Izba uchwała w dziale wydatków sumy Rubr. I. włącznie do V. oddzielnie bez rozprawy.
Sprawozdawca czyta :

D o c h o d y .

		zwycz.	nadzw.	razem
Rubr. I.	Poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	5.000 zł.	— zł.	5.000 zł.
Rubr. II.	Opłaty od uczniów.			
	Poz. 2. Opłaty na utrzymanie od 50 uczniów po 220 zł.	11.000 „		
	„ 3. „ od tyluż uczniów na laboratoryum chem. po 10 zł.	500 „		
	Suma rubryki II.	11.500 „	— „	11.500 „
Rubr. III.	Poz. 4. Dochód z gospodarstwa i spiżarni	100 „	— „	100 „
Rubr. IV.	„ 5. Sprzedaż płodów z pola doświadczalnego	40 zł.	— zł.	40 „
	Suma dochodów.	16 640 zł.	— zł.	16.640 zł.
	W porównaniu z wydatkami	— zł.	— zł.	36.208 „
	okazuje się niedobór	— „	— „	19.568 zł.

Izba uchwała w dziale dochodów sumy Rubr. II. do włącznie Rubr. IV. bez rozprawy.
Rubr. I. nie wymaga uchwały.

Sprawozdawca czyta:

B. Szkoła ogrodnicza w Czernichowie.**W y d a t k i.**

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Rubr. I. Płace nauczycieli.			
Poz. 1. Nauczyciel ogrodnik (płaca i opał)	860 zł.		
„ 2. Nauczyciel pomocniczy	300 „		
Suma rubryki I.	1.160 zł.	— zł.,	1.160 zł.
Rubr. II. Koszta administracyjne.			
Poz. 3. Czynsz z domu i ogrodu	200 zł.		
„ 4. Opał	45 „		
„ 5. Oświetlenie	30 „		
„ 6. Utrzymanie budynku	50 „		
„ 7. Sprzęty i ruchomości.	40 „		
„ 8. Rozmaite nieprzewidziane.	80 „		
Suma rubryki II.	445 zł.,	— zł.,	445 „
Rubr. III. Utrzymanie uczniów.			
Poz. 9. Żywność (6 uczniów po 120 zł.)	720 zł.,		
„ 10. Odzież, pościel i pranie (6 uczniów po 30 zł.)	180 „		
Suma rubryki III.	900 zł.,	— zł.,	900 „
Rubr. IV. Potrzeby naukowe.			
Poz. 11. Ogród:	zwycz.	nadzwycz.	
a) najem robotnika	200 zł.	— zł.	
b) inspekta, szklarnia i drobne wydatki	80 „	80 „	
c) zakupno nasion, drzewek i szczepów	80 „	— „	360 zł., 80 zł.,
„ 12. Narzędzia			50 „
„ 13. Materyały piśmienne			30 „
„ 14. Książki i inne potrzeby			75 „
Suma rubryki IV.	515 zł.,	80 zł.,	595 „
Suma wydatków	3.020 zł.,	80 zł.,	3.100 „

Izba uchwała w dziale wydatków sumy Rubr. I. do włącznie Rubr. IV. oddzielnie bez rozprawy.
Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Rubr. I. Poz. 1. Subwencya c. k. Skarbu Państwa	2.000 zł.,	— zł.,	2.000 zł.
„ II. „ 2. Z ogrodu za ogrodowizny, szczepy i owoce	525 zł.,	— zł.,	525 „
Suma dochodów	2.525 zł.,	— zł.,	2.525 zł.
W porównaniu z wydatkami	— zł.,	— zł.,	3.100 „
okazuje się niedobór	— zł.,	— zł.,	575 zł.

Izba uchwała w dziale dochodów sumę Rubr. II. bez rozprawy.
 Rubryka I. nie wymaga uchwały.
 Sprawozdawca czyta:

C. Folwark w Czernichowie.

W y d a t k i.

Rubr. I.	Poz.		zwycz.	nadzwycz.	razem
	1.	Płace i zasługi:			
		a) ekonom (płaca, opał i światło)	240 zł.		
		b) służba folwarczna (płaca i wikt)	750 „		
				990 zł.	
„	2.	Najem robotnika	700 „		
„	3.	Dokupno i zmiana nasienia	250 „		
„	4.	„ nawozów dopełniających	100 „		
„	5.	„ słomy i karmy	450 „		
„	6.	Inwentarz roboczy, uprząż i kucie koni	150 „		
„	7.	„ żywy użytkowy	50 „		
„	8.	Utrzymywanie budynków	200 „		
„	9.	Rekonstrukcyja gnojarni	— „	350 zł.	
„	10.	Dokupno i naprawa narzędzi i sprzętów go- spodarskich	215 „		
„	11.	Utrzymanie rowów	100 „		
„	12.	Zabezpieczenie od pożaru i gradobicia	63 „		
„	13.	Kuchnia folwarczna (opał)	50 „		
„	14.	Koszta kancelaryjne	10 „		
„	15.	Światło i smarowidło	30 „		
		Suma rubryki I.	3.358 zł.,	350 zł.	3.708 zł.
Rubr. II.		Las i plantacya wikla.			
	16.	Las :			
		a) służba leśna	300 zł.		
		b) roboty przy eksploatacyi lasu	50 „		
		d) zalesienie	150 „	500 zł.	
„	17.	Utrzymanie i uzupełnienie plantacyi wikla, oraz założenie chmielarni	100 „	1.000 zł.	
		Suma rubryki II.	600 zł.,	1.000 zł.,	1.600 zł.
Rubr. III.	18.	Wydatki na piec wapienny	6.000 zł.,	— zł.,	6.000 „
Rubr. IV.	19.	Wydatki na cegielnię	300 zł.,	— zł.,	300 „
Rubr. V.	20.	Wydatki na promy	25 zł.,	— zł.,	25 „
Rubr. VI.	21.	Wydatki na utrzymanie brzegów Wisły	60 zł.,	— zł.,	60 „
Rubr. VII.		Podatki i opłaty.			
	22.	Podatek gruntowy i domowy	267 zł.		
„	23.	„ dochodowy z propinacyi	303 „		
„	24.	„ „ od palenia wapna	53 „		
„	25.	„ zarobkowy „ „ „	38 „		
„	26.	„ „ „ wyrobu cegły	8 „		

Rubr. VI.	„ 12. Z propinacyi (i promu)	. 1.900 zł.,	— zł.,	1.900 „
Rubr. VII.	„ 13. Łądowe i olborne	. 350 zł.,	— zł.,	350 „
Rubr. VIII.	„ 14. Rozmaite nieprzewidziane	. 25 zł.,	— zł.,	25 „
	Suma dochodów	. — zł.,	— zł.,	16.253 zł.
	W porównaniu z wydatkami	. — zł.,	— zł.,	14.864 „
	okazuje się nadwyżka dochodów	. — zł.,	— zł.,	1.389 „

Izba uchwała w dziale dochodów sumy Rubr. I do włącznie Rubr. VIII. oddzielnie bez rozprawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy p. hr. Scipio, przystąpić do trzeciego czytania bez czytania — uchwała Izba cały preliminarz zakładów krajowych w Czernichowie w trzecim czytaniu.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie sprzedania lwowskiej wyznaniowej gminie izraelickiej części gruntu należącego do zakładu kulparkowskiego na urządzenie ementarza izraelickiego.

Sprawozdawca poseł Romer uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do sprzedania lwowskiej wyznaniowej gminie izraelickiej 1 morga 543□^o z gruntów zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie za kwotę 300 zł. w. a. na założenie ementarza wyłącznie dla izraelitów zmarłych w zakładzie kulparkowskim i w gminie Kulparkowa.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Romańczuka w sprawie wykonania przepisów o polowaniu.

Sprawozdawca poseł Kazimierz Badeni uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby przedłożył Sejmowi projekt ustawy zmieniającej ustawodawstwo obecne o szkodach zrządzonych przez zwierzynę w ogóle a w szczególności przez zwierzynę drapieżną“.

P. Romańczuk stawia następujący dostatecznie poparty wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Nad sprawozdaniem komisji administracyjnej przechodzi się do porządku dziennego.

2. Wzywa się c. k. Rząd, by a) polecił swym organom, ustawy o polowaniu i o posiadaniu, tudzież noszeniu broni wykonywać w sposób bardziej odpowiadający potrzebom rolników; b) żeby przedłożył Sejmowi projekt ustawy, zmieniającej terażniejsze ustawodawstwo o szkodach, wyrządzanych przez zwierzynę w ogóle, a w szczególności przez zwierzynę drapieżną.

Przemawiają pp. Golejewski i Romańczuk dwukrotnie.

Po przemówieniu sprawozdawcy i p. Romańczuka co do formalnego traktowania, Izba w głosowaniu uchyła wniosek p. Romańczuka i uchwała zgodnie z wnioskiem komisji.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie komisji górniczej o przedłożeniu rządowem z projektem ustawy regulującej prawo wydobywania minerałów, które służyć mają do użytku, jako zawierające żywicę ziemną.

Sprawozdawca poseł Chamiec prosi o cofnięcie tego przedmiotu z porządku dziennego i odroczenie obrad do następnego posiedzenia z powodu nieobecności przewodniczącego komisji górniczej p. Gorayskiego.

Izba nie popiera tego wniosku i przystępuje do rozprawy ogólnej.

Sprawozdawca prostuje omyłkę stylistyczną w §. 6. str. 3. 6. wiersz od góry, mianowicie po słowie „fizycznej lub“ ma być zamieszczony wyraz „prawniczej“ zamiast „niefizycznej“.

Przemawia J.E. p. Namiestnik jako komisarz rządowy.

Przystąpiono do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca p. Chamiec czyta :

U s t a w a.

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim regulująca prawo do wydobywania minerałów, które mogą służyć do użytku jako zawierające żywicę ziemną.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam na podstawie przepisów zawartych w ustawie państwowej z dnia 11. Maja 1884 Dz. u. p. Nr. 71 co następuje :

I. Postanowienie ogólne.

§. 1.

W Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim żywice ziemne, w szczególności nafta, (olej ziemny, olej skalny, petroleum, ropa) wosk skalny, (ozokeryt, wosk ziemny) asfalt, jakoteż minerały, które dla zawartości żywicy ziemnych (bitumu) mogą służyć do użytku, ulegają, z wyjątkiem bitumicznych węgli kamiennych, prawu rozporządzalności właściciela gruntu.

Uprawnienia górnicze na te minerały, nadane już na podstawie przepisów górniczych, utrzymuje się w mocy i ma do tychże zastosowanie powszechna ustawa górnicza z dnia 23. Maja 1854 Dz. u. p. Nr. 146 (§. 1. ustęp 1. i 3. ustawy państwowej).

Izba uchwała tytuł, wstęp i §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.
Sprawozdawca czyta :

II. O polach naftowych.

1. O utworzeniu pola naftowego.

§. 2.

Na nieruchomościach, które stanowią przedmiot wpisu do ksiąg hipotecznych, jakoteż na części takiej nieruchomości, prawo wydobywania minerałów w §. 1. wymienionych, może być odłączonem od prawa własności.

Odłączenie skutecznia się przez sądownie lub notaryalnie uwierzytelnione oświadczenie właściciela, że prawo wydobywania minerałów w §. 1. wymienionych ma być na przyszłość oddzielonem od dotyczącego gruntu i przez utworzenie dla oddzielić się mającego prawa wydobywania wykazu hipotecznego w osobnej księdze publicznej, księdze naftowej.

Utworzenie tego wykazu hipotecznego skutecznia się na podstawie powyższego oświadczenia właściciela i urzędowego potwierdzenia

Starostwa górniczego, że w dotyczącym gruncie znajdują się minerały w §. 1. oznaczone.

Wyłączone prawo wydobywania stanowi samoistny przedmiot majątkowy i ma prawną własność rzeczy nieruchomości. Może ono aktami prawnymi między żyjącymi i na wypadek śmierci być pozbytem i obciążeniem.

Nabycie, przeniesienie, ograniczenie i zniesienie praw rzeczowych na wyłączonym prawie wydobywania, uskutecznia się tylko przez wpisanie do księgi naftowej.

Ta powierzchnia gruntu, względem której prawo wydobywania zostało wyłączonym, nazywa się polem naftowym (§. 2. ust. państw.).

Izba uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Do księgi naftowej, do wpisów w niej uskutecznić się mających i do przestrzegać się mającego postępowania w sprawach księgi naftowej, ma analogiczne zastosowanie powszechna ustawa o księgach gruntowych z dnia 25. Lipca 1871. Dz. ust. państw. Nr. 95 (§. 3. ust. państwa).

Izba uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Przy oddzieleniu prawa wydobywania minerałów w §. 1. wyszczególnionych od prawa własności gruntu, mają być analogicznie zastosowane przepisy ustawy z dnia 6. Lutego 1869 Dz. u. p. Nr. 18. w ten sposób, że protest wierzyciela przeciw zamierzonemu odłączeniu może przez władzę tabularną jako bezskuteczny być uznany, jeżeli wedle urzędowego poświadczenia Starostwa górniczego, utworzyć się mające pole naftowe czyni możliwym racjonalne wydobywanie minerałów w §. 1 wymienionych i jeżeli przez odłączenie bezpieczeństwo wiarytelnosci z przyczyny, której protest wniesiono, według postanowień §. 1374 p. k. u. c. nie jest zagrożone. (§. 4. ust. państw.).

Izba uchwała §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Do podania o odłączenie, które w myśl §. 13. ustawy z dnia 6. Lutego 1869. Dz. u. p. Nr. 18. ma być wniesione do władzy tabularnej, ma być dołączoną mapa sytuacyjna według rozmiaru katastralnego z oznaczeniem punktu odkrywki, granic pola, przedmiotów na powierzchni do oryentowania się służących i południka.

Dokładność tej mapy musi być potwierdzoną przez władzę górniczą.

Oprócz tego należy podać nazwę, pod którą pole naftowe ma być w księdze naftowej wciągnięte.

Izba uchwała §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

2. O połączeniu, podziale i wymianie.

§. 6.

Na podstawie sądownie lub notaryalnie uwierzytelnionego oświadczenia, można dwa lub więcej graniczących ze sobą pól naftowych połączyć w jedną nową prawną całość, jeżeli na dotyczących polach naftowych nie ciąży żadne prawa rzeczowe, lub dostarczony został dowód zezwolenia posiadających prawo rzeczowe.

W ostatnim wypadku musi być także przedłożona umowa z posiadającymi prawo rzeczowe, mianowicie co do stopnia pierwszeństwa w jakim przejść mają ciężary na połączone pole w tym razie, jeżeli połączone pole naftowe ma przejść na własność pojedynczej fizycznej lub prawniczej osoby (gwarectwa, towarzystwa akcyjnego i t. d.) i przeto tylko jako całość ma być obciążone, a na pojedynczych polach naftowych ciąży rozmaite prawa rzeczowe lub te same prawa rzeczowe, lecz w innym porządku; we wszystkich innych wypadkach zaś umowa co do stosunku udziałów, w jakim uczestniczyć ma każde z połączyć się mających pól naftowych w ciężarach połączonego pola.

Wierzyciele, którzy wnoszą protest przeciw połączeniu, względnie przeciw umowie zawartej z większością posiadaczy prawa rzeczowego co do stopni pierwszeństwa lub stosunku udziałów, muszą, jeżeli ich wierzytelność wpisana jest z pewnym co do kwoty oznaczonym kapitałem, przyjąć spłatę nawet wtenczas, gdyby termin spłacenia ich wierzytelności jeszcze nie nadszedł, wszelako zastrzega się dla nich osobiste prawo do wynagrodzenia szkody przez przedwczesną spłatę poniesionej. (§. 5. ust. państw.).

§. 7.

Co do realnego podziału pola naftowego i zamiany części pól pomiędzy graniczącymi ze sobą polami naftowymi, ma ustawa z dnia 6. Lutego 1869. Dz. ust. państw. Nr. 18. analogiczne zastosowanie.

Wymaganego wedle §§. 9. i 10. tej ustawy dowodu, że przez zamianę zostanie osiągnięte zaokrąglenie lub lepsze zagospodarowanie posiadłości osób skuteczniających zamianę, dostarczyć należy przez przedłożenie w tej mierze urzędowego poświadczenia Starostwa górniczego (§. 6 ust. państw.).

§. 8.

Do podania o połączenie dwóch lub kilku graniczących ze sobą pól naftowych, o realny podział pola naftowego lub o zmianę części pól pomiędzy graniczącymi ze sobą polami naftowymi, które to podanie wnieść należy do właściwej władzy tabularnej, musi być dołączoną sporządzona według rozmiaru katastralnego mapa sytuacyjna pola połączyć lub podzielić się mającego, lub też części pól przedmiotem zamiany będących.

Jeżeli chodzi o połączenie lub podział, wymienić należy w podaniu także nazwę, pod którą połączone pole lub oddzielona część pola wpisana być ma do księgi naftowej.

Izba uchwała §. 6. do włącznie 8. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

P. J. E. hr. Alfred Potocki wnosi głosowanie en bloc nad całym projektem ustawy.

Izba uchwała głosowanie en bloc.

P. Płaziński zgłasza do §. 33. poprawkę stylistyczną.

Marszałek poddaje pod głosowanie §§. 9. do włącznie §. 32.

Izba uchwała §§. 9. do włącznie §. 32. bez rozprawy w brzmieniu następującem :

3. O odjęciu pól naftowych.

§. 9.

Jeżeli urzędownie sprawdzonem zostanie, że właściciel pola naftowego swoje kopalnie trwale i w takim stopniu zaniedbuje, iż przez to niebezpieczeństwo dla osób lub dobra powszechnego powstać może albo powstało, i pomimo wezwania dwukrotnego nie uczyni zadość przepisom górniczo-policyjnym, ma Starostwo górnicze orzec odjęcie pola naftowego, a gdy orzeczenie to stanie się prawomocnem, wdrożyć egzekucyjne oszacowanie i sprzedaż pola naftowego.

Przy tem postępować należy w myśl §§. 254—258 powszechnej ustawy górniczej

Na podstawie przeprowadzonej egzekucyjnej sprzedaży, wchodzi nabywca we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego właściciela pola naftowego. Gdy zajdzie który z wypadków przewidzianych w §. 259 powszechnej ustawy górniczej, natenczas należy uznać pole naftowe jako zniesione, zarządzić wykreślenie tegoż w księdze naftowej i zawiadomić o tem posiadaczy praw rzeczowych.

Jeżeli właściciel pola naftowego oświadczy przed władzą tabularną, że je opuszcza, natenczas zastosować należy postępowanie w §§. 263—265 powszechnej ustawy górniczej przepisane.

Przy każdym wykreśleniu pola naftowego mają być wreszcie przestrzegane także postanowienia §§. 266 i 267 powszechnej ustawy górniczej (§. 12. ust. państw.).

III. O odbudowach pomocniczych.

§. 10.

Właściciel pola naftowego ma prawo w celu korzystniejszego prowadzenia swej kopalni zakładać w kopalniach, mających na celu wydobywanie minerałów w §. 1. oznaczonych i na wszelkich gruntach innych właścicieli odbudowy pomocnicze, o ile to ruchowi obcej kopalni nie przeszkadza ani zagraża (§. 7. ustęp 1. ust. państw.).

§. 11.

Jeżeli uprawniony do wydobywania minerałów w §. 1. wymienionych, w którego odbudowach lub gruntach ma być założona odbudowa pomocnicza, sprzeciwia się uczynić zadość obowiązkowi zezwolenia na nią, rozstrzyga o tem Starostwo górnicze (§. 7. następ 2. ust. państw.).

§. 12.

Uprawniony do odbudowy pomocniczej musi całkowicie wynagrodzić wszelką szkodę, jaka w obcym gruncie lub polu naftowem przez odbudowę będzie wyrządzoną (§. 7. ustęp 3. ust. państw.).

§. 13.

Minerały (§. 1), wydobyte przy założeniu odbudowy pomocniczej na gruncie lub w polu naftowym innego uprawnionego, należą do właściciela tegoż gruntu lub pola naftowego i winny być temuż wydane.

IV. O ruchu i zarządzie.

§. 14.

Uprawniony do wydobywania minerałów w §. 1. wymienionych obowiązany jest co najmniej na cztery tygodnie przed zamierzonym otwarciem ruchu kopalni donieść o tem władzy górniczej.

Podanie zawierać ma :

1. Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania uprawnionego, a ewentualnie także wykonującego prawo wydobywania;
2. dowód uprawnienia do wydobywania nafty;
3. dokładne oznaczenia miejsca przedsiębiorstwa, przestrzeni gruntu, na którą ono się rozciąga, i jej granic.

Do tego podania należy także dołączyć uwierzytelniony przez władzę górniczą odrys mapy sytuacyjnej w myśl §. 5. władzy hipotecznej przedłożonej lub też szkic sytuacyjny w rozmiarze katastralnym. sporządzony przez zaprzysiężonego miernika albo autoryzowanego przez władzę inżyniera górniczego.

Samo poszukiwanie za minerałami w §. 1. wymienionymi, o ile nie jest wykonywane szybem kopanym, chodnikiem podziemnym lub otworem świdrowym, nie ma być uważanem jako odbudowa kopalni.

§. 15.

Władza górnicza winna zakazać otwarcia robót w kopalni, jeżeli wymiar płaszczyzny tejże pod względem kształtu i rozległości obszaru nie dozwala wprowadzenia racjonalnego ruchu.

§. 16.

Roboty w kopalni tylko według planu odbudowy prowadzone być mogą.

Plan odbudowy winien być przez uprawnionych do wydobywania władzy górniczej na jej żądanie przedłożony i może być przez nią poddany zbadaniu, które się jednak ogranicza jedynie do względów górniczo policyjnych (§. 34).

Wynik tego badania oznajmić ma władza górnicza uprawnionemu do wydobywania najdalej w przeciągu czterech tygodni.

§. 17.

Jeżeli władza górnicza sprzeciwia się planowi odbudowy, natenczas zażąda od uprawnionego do wydobywania lub jego pełnomocnika wyjaśnienia lub zmiany zakwestyonowanego postanowienia odbudowy, albo też, w danych okolicznościach, zawezwie go do rozprawy.

Jeżeli porozumienie na tej drodze nie nastąpi, rozstrzygnie Starostwo górnicze, czy lub z jakimi zmianami przedłożony plan odbudowy może być wykonany.

§. 18.

Urzędownie zatwierdzony plan odbudowy może w zasadzie być zmieniony tylko za przyzwoleniem władzy górniczej, względnie Starostwa górniczego.

Gdyby jednak w skutek nieprzewidzianych zdarzeń okazały się bezzwłocznie potrzebnymi zmiany takiego planu odbudowy, natenczas wystarczy doniesienie o nich władzy górniczej przez kierownika odbudowy w przeciągu najbliższych 3 dni.

§. 19.

Jeżeli odbudowa kopalni prowadzona jest niezgodnie z planem odbudowy urzędownie zatwierdzonym, władza górnicza może w razie potrzeby wstrzymać taką odbudowę.

§. 20.

Jeżeli uprawniony do wydobywania chce zastanowić odbudowę w kopalni, doniesić ma o tem co najmniej na cztery tygodnie przedtem władzy górniczej.

Jeżeli odbudowa w skutek nieprzewidzianych zdarzeń już w krótszym czasie lub natychmiast musi być wstrzymana, należy przedłożyć dodatkowe doniesienie o tem najdalej w przeciągu 3 dni po wstrzymaniu odbudowy.

§. 21.

Każdy uprawniony do wydobywania jest obowiązany postarać się o dokładne, w dwóch egzemplarzach, wedle prawideł miernictwa górniczego prowadzone mapy swych robót górniczych i o regularne na nich oznaczanie postępu tych robót.

Jeżeli nie dopełnia tego obowiązku, lub istniejąca mapa górnicza okaże się niedokładną i nie dosyć pewną, może władza górnicza zarządzić założenie i uzupełnienie dokładnej mapy górniczej na koszt uprawnionego do wydobywania.

W jakich okresach czasu uzupełnienie to nastąpić musi, postanowi władza górnicza.

Jeden egzemplarz mapy górniczej ma być władzy górniczej do jej użytku oddany, drugi zaś przechowany w kopalni lub w braku tamże odpowiedniego miejsca, u kierownika odbudowy.

§. 22.

Ruch prowadzony być może tylko pod kierunkiem, nadzorem i odpowiedzialnością osób, za uzdolnionych do tego uznanych. (§. 23).

§. 23.

Uprawniony do wydobywania wskazać ma władzy górniczej osoby przyjęte do kierownictwa i nadzoru odbudowy.

Osoby te są obowiązane udowodnić swoje przynajmniej praktyczne uzdolnienie do poruczonych im czynności. Dopiero po uznaniu

uzdolnienia ich ze strony władzy górniczej, wolno pomienionym osobom objąć poruczone im czynności.

§. 24.

Jeżeli odbudową kieruje i takową nadzoruje osoba, której uzdolnienie w tym względzie nie zostało uznanem, albo która okazała się niezdolną, władza górnicza może zażądać bezwzględnego jej oddalenia i w razie potrzeby powstrzymać odbudowę w dotyczącej kopalni na czas tak długi, dopóki nie będzie przyjętą osoba uznana za uzdolnioną.

§. 25.

Osoby, które objęły kierownictwo i nadzorowanie odbudowy, są odpowiedzialne za zachowanie urzędownie zatwierdzonego planu odbudowy, jakoteż, o ile ustawa nie wkłada wyraźnie tego obowiązku na kogo innego, za przestrzeganie wszystkich przepisów i rozporządzeń w ustawie zawartych lub w granicach tejeż wydanych.

§. 26.

Uprawniony do wydobywania, mieszkający za granicą, winien ustanowić pełnomocnika w kraju zamieszkałego i wskazać go władzy górniczej, który za niego wszystkie urzędowe doręczenia z wszelkimi skutkami prawnymi odbierać i tegoż wobec władz i zarządu kasy brackiej zastępować ma.

Jeżeli on na wezwanie władzy górniczej tego obowiązku w przeciągu 90 dni nie dopełni, może władza górnicza aż do chwili wymienienia pełnomocnika przez uprawnionego do wydobywania, ustanowić na niebezpieczeństwo i koszt tegoż ostatniego zastępcę do przyjmowania urzędowych doręczeń z wszelkimi skutkami prawnymi.

§. 27.

Obowiązkiem kierownika odbudowy jest towarzyszyć delegatom władzy górniczej z urzędu zwiedzającym kopalnię i udzielać im na żądanie wyjaśnień o odbudowie.

§. 28.

Zażądane do użytku urzędowego wykazy statystyczne winny być władzy górniczej w właściwym czasie dostarczone.

V. O prawnych stosunkach spółników prawa wydobywania.

§. 29.

Stosunki prawne dwóch lub kilku spółników prawa wydobywania oceniać należy według umowy między nimi zawartej lub innego oświadczenia woli, a w braku tegoż, według ogólnych przepisów prawnych.

Kilku spółników pola naftowego uregulować mogą swoje stosunki prawne także wedle postanowień §§. 137 — 167 powszechnej ustawy górniczej z dnia 23. Maja 1854 Dz. u. p. Nr. 146.

Podział majątku gwareckiego dopuszczalny jest jednak odmiennie od §. 140 powsz. ust. górń. tylko na 100 kuksów, a zamiast zanoto-

wania utworzenia gwarectwa w księdze górniczej w myśl §. 137. ustęp 2. powsz. ust. gór. ma takowe być uskuteczniomem w księdze naftowej.

We wszystkich wypadkach, w których kilka osób prowadzi odbudowę minerałów w §. 1. wymienionych, są one obowiązane, o ile zastępstwo tychże nie jest ustawą unormowanem, dokumentem notaryalnie lub sądownie uwierzytelnionym ustanowić pełnomocnika w kraju zamieszkałego, który jest upoważnionym do odbierania z zupełnym prawnym skutkiem wszystkich do spółników wystosowanych doręczeń urzędowych i do zastępowania tychże wobec władz i kasy brackiej (§. 8. ust. państw.)

W razie niedopełnienia tego obowiązku na wezwanie władzy górniczej w przeciągu 90 dni, ma być zastosowany ustęp 2. §. 26.

VI. O prawnych stosunkach pomiędzy uprawnionymi do wydobywania a właścicielami gruntu.

1. O odstąpieniu gruntu.

§. 30.

Jeżeli do prowadzenia odbudowy kopalni należącej do właściciela pola naftowego, mianowicie dla założenia dróg, mostów, ścieżek, kolei żelaznych, kanałów, ścieków wodnych, rynien do oleju, stawów lub odbudów pomocniczych koniecznem jest użycie obcego gruntu, musi właściciel gruntu odstąpić takowy na ten cel właścicielowi pola naftowego przy zastosowaniu §§. 99 i 100 powsz. ust. gór.

Jeżeli strony nie mogą się porozumieć co do odstąpienia gruntu lub co do wynagrodzenia, należy postąpić wedle §§. 101—103 powsz. ust. gór. (§. 10. ust. państw.)

2. O wynagrodzeniu za uszkodzenia posiadłości gruntowej.

§. 31.

Względem wynagrodzenia za uszkodzenia powierzchni gruntu, obowiązują, o ile nie istnieje osobna umowa między stronami interesowanymi, zasady pow. ustawy górniczej z dnia 23. Maja 1854. Dz. u. p. Nr. 146. (§. 11. ust. państw.)

VII. O prawnych stosunkach pomiędzy uprawnionymi do wydobywania a ich urzędnikami, dozorcami, robotnikami, tudzież o kasach brackich.

§. 32.

Postanowienia dziewiątego rozdziału pow. ustawy górniczej z dnia 23. Maja 1854. Dz. u. p. Nr. 146. „O stosunkach posiadaczy kopalń do urzędników i robotników“ i odnoszące się do nich §§. 247. i 248. powsz. ust. gór., dalej postanowienia dziesiątego rozdziału powsz. ustawy górniczej „O kasach brackich“ mają mieć zastosowanie przy poszukiwaniu (§. 14.) i wydobywaniu minerałów w §. 1. wymienionych (§. 9. ust. państw.)

Sprawozdawca czyta:

VIII. O policyi górniczej.

§. 33.

Poszukiwanie za minerałami w §. 1. wymienionymi, o ile jest wykonywane szybem, chodnikiem podziemnym lub otworem świdrowym (§. 14.) jakoteż wydobywanie rzeczonych minerałów, zostaje pod nadzorem policyjnym władz górniczych, które są powołane do załatwienia spraw niniejszą ustawą im przekazanych.

Pierwszą instancją w sprawach górniczych jest urzędnik okręgowy górniczy, o ile nie ma innego postanowienia.

Postępowanie władz górniczych normują §§. 226—234 pow. ust. górniczej z zmianami ustawą z dnia 21. Lipca 1871. Dz. u. p. Nr. 77. poczynionymi.

P. Płaziński wnosi poprawkę stylistyczną do §. 33. mianowicie po słowie: „poszukiwanie“ w miejsce słów „za minerałami“ wnieść słowo „minerałów“, a następnie, zamiast słowa „wymienionymi“ ma być „wymienionych“.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba przyjmuje poprawkę p. Płazińskiego, i uchwała §. 33 zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką stylistyczną p. Płazińskiego.

Marszałek poddaje pod głosowanie §§. 34. do włącznie §. 52.

Izba uchwała §§. 34. do włącznie §. 52. bez rozprawy w brzmieniu następującem:

§. 34.

Nadzór policyjny władz górniczych rozciąga się na bezpieczeństwo robót wykonanych w kopalni, opiekę nad życiem i zdrowiem robotników, na ochronę powierzchni gruntu w interesie bezpieczeństwa osób, mienia i publicznej komunikacji, i na zabezpieczenie przeciw szkodliwemu dla ogółu oddziaływaniami kopalni.

§. 35.

Starostwo górnicze wydać może dla całego swego okręgu administracyjnego, lub dla pojedynczych części tegoż, rozporządzenia policyjne dotyczące przedmiotów w §. 34. określonych.

Obwieszczenie tych rozporządzeń nastąpi w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych i w urzędowym dzienniku krajowym.

§. 36.

Jeżeli w kopalni zachodzi niebezpieczeństwo w kierunkach w §. 34. wskazanych, lub wydarzy się, czy to wewnątrz kopalni czy na powierzchni, nieszczęśliwy wypadek, który spowodował śmierć lub ciężkie uszkodzenie jednej lub więcej osób, natenczas władza górnicza przeprowadzi z przyzwaniem w razie potrzeby politycznej władzy powiatowej potrzebne dochodzenia, i wyda odpowiednie zarządzenia policyjne.

W razie niebezpieczeństwa ze zwłoki, ma władza, której siedziba jest bliższą miejsca wypadku, lub ta, która o niebezpieczeństwie lub wypadku pierwszej otrzymała wiadomość, poczynić zarządzenia nie cierpiące zwłoki i mieć staranie o bezzwłoczne tychże wykonanie.

Co do dalszych zarządzeń należy postępować według przepisu w poprzednim ustępie wskazanego.

§. 37.

Policyjne zarządzenia wydane na podstawie §. 36. mają być uprawnionemu do wydobywania lub jego zastępcy przez doręczenie rozporządzenia władzy oznajmione.

W razie niebezpieczeństwa ze zwłoki wystarcza pisemny nakaz delegata władzy do kierownika odbudowy lub tegoż zastępcy.

Delegat władzy górniczej udziela tego nakazu przez wpisanie go do księgi objazdowej, która w tym celu przy każdej kopalni założoną być ma.

Jeżeli zachodzi potrzeba obwieszczenia go robotnikom, to takowe ma być uskutecznione przez odczytanie i przybicie go w stosownem miejscu.

§. 38.

Wszystkie koszta spowodowane wykonaniem zarządzeń i środków w §. 36. wskazanych, ponosi uprawniony do wydobywania w dotyczącej kopalni z zastrzeżeniem prawa odszkodowania do osób trzecich, na których ciąży wina nieszczęścia.

§. 39.

Uprawniony do wydobywania dostarczyć winien potrzebnych do wykonania tych zarządzeń robotników i środków pomocniczych.

W razie wypadków nieszczęśliwych lub wypadków wspólnego niebezpieczeństwa, posiadacze sąsiednich kopalni są obowiązani do uiesienia pomocy.

§. 40.

Jeżeli zarządzenia policyjne wydane na podstawie §. 36. nie zostaną w oznaczonym czasie wykonane, może władza górnicza, nie wykluczając postępowania karnego (§. 47.), zarządzić wykonanie tychże na koszt uprawnionego do wydobywania.

Władza górnicza może zażądać w tym celu od uprawnionego do wydobywania zaliczek i w razie potrzeby ściągające w drodze politycznej egzekucyi.

§. 41.

Skoro w jakiej kopalni zachodzi niebezpieczeństwo ze względów w §. 34. wskazanych, winien kierownik kopalni lub jego zastępca donieść o tem bezzwłocznie władzy górniczej, politycznej władzy powiatowej i władzy sprawującej policję miejscową.

§. 42.

Takie same doniesienie należy uczynić, jeżeli w kopalni wewnątrz lub na powierzchni ziemi wydarzy się nieszczęśliwy wypadek który spowodował śmierć lub ciężkie uszkodzenie jednej lub więcej osób.

X. Postanowienia karne.

§. 43.

Karanie za przekroczenia przepisów tej ustawy, należy, o ile nie mają do nich zastosowania postanowienia ogólnej ustawy karnej, do

zakresu Starostwa górniczego, a w ostatniej instancji do Ministerstwa rolnictwa.

§. 44.

Cdmówienie żądanych przez delegata władzy górniczej objeżdżającego w charakterze służbowym kopalnię (§. 27.) wyjaśnień o odbudowie w kierunku górniczo-policyjnym i niedostarczenie pomimo wydanego upomnienia w stosownym czasie statystycznych wykazów, wedle §. 28. przedłożyć się mających, karane będzie grzywną 5 do 10 zł. w. a.

§. 45.

Karze od 10 do 50 zł, a w razie powtórnym do 100 zł. podlega:

1. zaniechanie wskazania pełnomocnika (§§. 26. i 29.);
2. przyjęcie zarządu odbudowy lub nadzoru robót bez poprzedniego uznania uzdolnienia ze strony władzy górniczej (§. 23.);
3. wstrzymanie odbudowy bez poprzedniego zawiadomienia lub w razie nieprzewidzianych wypadków bez następnego doniesienia (§. 20.);
4. zaniechanie sporządzenia lub prawidłowego uzupełnienia mapy kopalni (§. 21.).
5. zaniechanie prowadzenia księgi objazdowej (§. 37.).

§. 46.

Karze od 50 do 100 zł., a w razie powtórnym do 200 zł. podlega dalej:

1. Odbudowa kopalni bez poprzedniego doniesienia (§. 14.);
Oprócz tego ma władza górnicza odbudowę bez poprzedniego doniesienia prowadzoną natychmiast wstrzymać.
2. Odbudowa kopalni bez planu lub nieprzedłożenie planu odbudowy na ezwanie władzy górniczej (§. 16.);
3. samowolne odstąpienie od urzędownie zatwierdzonego planu odbudowy bez doniesienia o tem w właściwym czasie (§. 18.);
4. dalsze prowadzenie odbudowy pomimo zarządzonego przez władzę górniczą wstrzymania tejże (§. 19.);
5. odbudowa kopalni bez ustanowienia uznanego odpowiedzialnego kierownika robót, jako też przyjęcie do kierowania i nadzoru odbudowy osób, których władzy górniczej nie wymieniono, lub których uzdolnienie przez tę władzę nie zostało uznanem (§§. 22., 23., i 24.);
6. zaniechanie poleconego obwieszczenia zarządzenia górniczo-policyjnego (§. 37.);
7. zaniechanie doniesienia o zaszłem w kopalni niebezpieczeństwie lub nieszczęśliwym wypadku (§§. 41. i 42).
8. odmowa dostarczenia pomocy w nieszczęśliwych wypadkach lub w wypadkach wspólnego niebezpieczeństwa (§. 39.).

§. 47.

Przekroczenia przepisów górniczo-policyjnych przez Starostwo górnicze wydanych lub zarządzeń górniczo-policyjnych na podstawie

§. 36. poczynionych, będą karane grzywną od 5 do 100 zł., a w razie powtórnym do 200 złr.

§. 48.

O nałożonej grzywnie ma być w każdym razie uwiadomiony także właściciel gruntu lub pola naftowego z wezwaniem, ażeby dolażył starań względem przestrzegania środków bezpieczeństwa.

Jeżeli wydane zarządzenia nie zostaną wykonane, a zachodzą okoliczności w §. 9. wskazane, orzec ma Starostwo górnicze odjęcie pola naftowego.

§. 49.

Nałożone grzywny mają być uiszczone w Starostwie górniczem i wpływają do kasy brackiej, do której kopalnia należy.

XI. Postanowienia przejściowe.

§. 50.

O kopalniach minerałów w §. 1. wymienionych, które z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy już są w ruchu, donieść należy, o ile one nie podlegają w myśl §. 1. ogólnej ustawie górniczej, w przeciągu 6ciu miesięcy władzy górniczej.

Względem kopalń do tego terminu nie zgłoszonych, a będących w ruchu, postąpi władza górnicza w myśl §. 46. punkt 1.

W tymże samym okresie czasu należy dla tych kopalni przedłożyć władzy górniczej także plan ruchu wymogom ustawy odpowiadający i wymienić teje osoby do kierownictwa i nadzoru robót przyjęte.

§. 51.

Jak długo kopalnia nie należy do kasy brackiej, ma Starostwo górnicze grzywny złożone u tegoż w myśl §. 48 na rzecz przyszłej kasy brackiej (§. 32.) korzystnie, z zabezpieczeniem pupilarnem lokować.

Postanowienie końcowe.

§. 52.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu.

Izba uchwała przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i przyjmuje cały projekt ustawy w trzeciem czytaniu.

Sprawozdawca p. Chamiec czyta następujące rezolucye:

1) Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w drodze właściwej spowodował zmianę postanowień dotyczących opodatkowania przedsiębiorstw, mających na celu wydobywanie nafty, wosku ziemnego i t. p. minerałów żywicznych w ten sposób, iżby ciążący na nich obecnie podatek zarobkowy zastąpionym został opłatą od przestrzeni na wzór miarowego (Massengebühr), a podatek dochodowy wymierzonym był przez władze skarbowe nie inaczej, jak w porozumieniu z właściwą władzą górniczą, podług przepisów dekretu Ministerstwa Skarbu z 22. Marca 1864 L. 15.221.

2) Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w drodze ustawodawczej spowodował zmianę §. 17. powszechnej ustawy górniczej z 22. Maja 1854 w tym kierunku, ażeby w kopalniach naftowych i

w odległości 38 metrów od fakowych nie wolno było prowadzić poszukiwań za minerałami zastrzeżonymi bez zezwolenia właściciela gruntu.

Izba uchwała ustęp 1. i 2. oddzielnie, zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Z porządku dziennego następują: Sprawozdania o petycyach budżet obciążających.

Przewodnictwo obejmuje zastępcę Marszałka ks. Biskup Sembratowicz.

Sprawozdawca komisji petycyjnej p. Gorecki czyta sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji gminy Wielopola, z następującym wnioskiem komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycę gminy Wielopole o uwolnienie od ponoszenia kosztów leczenia Teresy i Michaliny Kozłowskich w kwocie 43 zł. 28 ct. przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zarządzenia odpisania tych kosztów.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca komisji szkolnej p. St. Tarnowski (starszy) czyta sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Szczepana Mazurkiewicza, nauczyciela szkoły ludowej w Dolinie, z następującym wnioskiem komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Udziela się panu Szczepanowi Mazurkiewiczowi dar z łaski w kwocie 100 zł.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Hoszard czyta sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisji o petycji Błażeja Marczaka pisarza etatowego w szpitalu krajowym we Lwowie, z następującym wnioskiem Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do wyznaczenia p. Błażejowi Marczakowi, pisarzowi etatowemu lwowskiego szpitala, w razie przeniesienia go z powodu ociemnienia w stan spoczynku, emerytury o rocznych 700 zł. w. a.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Z porządku dziennego następują:

Sprawozdania o petycyach budżetu nie obciążających.

W zastępstwie sprawozdawcy komisji prawniczej p. Lenartowicza, p. Żarski czyta sprawozdanie komisji prawniczej o petycji L. 639 gminy miasta Zaleszczyki i niektórych gmin okolicznych, o utworzenie drugiego Sądu obwodowego na dzisiejszy okręg sądowy Tarnopolski z siedzibą w Zaleszczykach, z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycę gminy miasta Zaleszczyki, o utworzenie nowego Sądu obwodowego z siedzibą w Zaleszczykach, udziela się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia odpowiednich wniosków, na następnej sesji sejmowej, czy ze względów na dobro mieszkańców tamtejszej okolicy, nie wypadaloby zmienić uchwały sejmowej z d. 15. Grudnia 1873, aby siedziba utworzyć się mającego nowego Trybunału dla byłego obwodu Czortkowskiego, nie w mieście Czortkowie, ale w Zaleszczykach ustanowioną została.

Niniejszem sprawozdaniem załatwia się równocześnie petycja gminy Czortków do l. 836, do Wys. Sejmu wniesiona.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca komisji administracyjnej p. Kazimierz hr. Badeni czyta sprawozdanie komisji administracyjnej o petycji L. 5 Adama Uznańskiego o zmianę ustawy z dnia 12. Sierpnia 1866 r. o obszarach dworskich, z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją A. Uznańskiego, o zmianę ustawy z d. 12. Sierpnia 1866 r. o obszarach dworskich przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca komisji administracyjnej p. Kazimierz hr. Badeni czyta sprawozdanie komisji administracyjnej o petycji L. 714 osady Jurydyki o wyłączenie jej od zwierzchności gminnej w Brodach i utworzenie oddzielnej gminy, a w razie niemożności o przyłączenie do gminy Folwarki wielkie, z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycjami mieszkańców Jurydyki plebańskiej pod Brodami, o wydzielenie tej osady z miasta Brodów, Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca komisji drogowej p. W. Koziembrodzki czyta sprawozdanie komisji drogowej o petycji L. 576 Reprezentacji Rady miejskiej w Kołomyi względem udzielenia koncesyi na pobór myta kopytkowego, z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu aby zbadał okoliczności w petycji podniesionej a dotyczące ponownego nadania miastu Kołomyi koncesyi na pobór myta kopytkowego i w najkrótszym czasie odpowiednie wnioski przedłożył Wysokiemu Sejmowi.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca komisji drogowej p. W. Koziembrodzki czyta sprawozdanie komisji drogowej o petycji L. 720 gminy miastu Brodów względem udzielenia prawa do poboru myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał stosunki dotyczące nowego przedłużenia koncesyi na pobór myta kopytkowego na lat trzy w mieście Brodach i następnie odpowiednie wnioski przedłożył Wysokiemu Sejmowi.

P. Hausner stawia do wniosku komisji dostatecznie poparty wniosek dodatkowy następującej treści:

Ze względu zaś na okoliczność, że prawo poboru myta kopytkowego w mieście Brodach ustaje już z dniem 28. lutego 1885. r. upoważnia się Wydział krajowy do przedłożenia na tej jeszcze sesji sejmowej prowizorycznego przyzwolenia na pobór myta kopytkowego w mieście Brodach na rok jeden.

Przemawiają pp. A. ks. Sapieha, ks. Kopyciński i sprawozdawca.

Zastępca Marszałka ks. Biskup Sembratowicz konstatuje brak kompletu, skutkiem czego nie może nastąpić głosowanie nad wnioskami komisji i p. Hausnera.

Sekretarz p. A. Jędrzejowicz czyta dostatecznie poparte interpelację p. St. hr. Stadnickiego i towarzyszy do p. Komisarza rządowego w przedmiocie odpisywania podatków z powodu klęsk elementarnych.

Przewodnictwo obejmje napowrót Marszałek krajowy.

Sekretarz p. A. Jędrzejowicz czyta dostatecznie popartą interpelację p. Merunowicza i towarzyszy do p. Komisarza rządowego w sprawie stosunków prawnych ludności izraelskiej.

Marszałek oświadcza iż interpelacje te udzielone zostaną p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. A. Jędrzejowicz czyta następujący dostatecznie poparty wniosek p. Chameca i towarzyszy.

W n i o s e k.

Zważywszy, że powiatów Horodeńskiego, Zaleszczyckiego i Borszczowskiego, mimo, że najżyźniejszą w całym kraju glebę posiadają a do najludniejszych i najobszerniejszych we wschodniej części jego należą, żadna dotychczas kolej żelazna nie przecina;

Zważywszy, że powiaty rzeczone, jakoteż część Buczackiego i Czortkowskiego zbywają ziemiopłody swoje w kierunku ku góróm przez Kołomyję, a zatem z kolei Transwersalnej żadnej prawdopodobnie albo nie wielką korzyść odniosą;

Zważywszy, że w całej tej, niemal zupełnie bezleśnej okolicy, przemysł obrachowany na przeróbkę ziemiopłodów nie może się rozwinąć należycie, dopóki mu się nie umożliwi dostawy materyału palnego, w który obfituje podnóże gór;

Zważywszy, że tak mniejsza jak i większa własność ziemska w rzeczonych powiatach obciążona powiększonym w dwójnasób przeszło przy ostatniej regulacji najwyższym w Galicyi podatkiem gruntowym, w najkrytyczniejszym jest położeniu;

Zważywszy, że wedle petycyi wniesionych do Rady państwa i do Sejmu krajowego przez Reprezentacye powiatowe i gminne w tej okolicy, skuteczny środek zaradczy leży w wybudowaniu kolei żelaznej ze Śniatyna przez Horodenkę do Zaleszczyk;

Zważywszy, że w utrzymaniu i spotęgowaniu siły podatkowej tych najżyźniejszych w całej Galicyi powiatów, schodzi się dobrze zrozumiany interes państwa z interesem kraju;

Zważywszy wreszcie, że przed kilkoma dniami odbyła się na żądanie osób interesowanych w przyjsciu do skutku tej kolei, rewizya trasy, a zatem studia przygotowawcze za ukończone, a całą kwestyę za dojrzałą poczytywać należy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby tak subwencyą z funduszów państwowych jakoteż i innymi leżącymi w jego zakresie działaniami środkami, doprowadził co rychlej do skutku budowę kolei żelaznej ze Śniatyna przez Horodenkę do Zaleszczyk.

Wnioskodawca

C h a m e c .

A. Sapięha, W. Sapięha, Lenartowicz, Władysław Koziebrodzki, J. Czartoryski, Kapri, Borkowski, ks. Morawski, Siengalewicz, Solecki biskup, Podlewski, Sembratowicz, Wolański, A. Jędrzejowicz, Polanowski, ks. Sawa, Wernicki, Abrahamowicz, Szezęsny Koziebrodzki, Stan. Stadnicki, Z. Dembowski, Ant. Golejewski, K. Scipio, Hausner, Zamoyski, R. Łubięski, Henryk Janko, Żuk Skarszewski, Gross, Skalkowski, Romanowicz, Goldman, Siczyński.

Marszałek oświadcza, iż wniosek ten traktowany będzie podług przepisów regulaminu.

Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 16. października 1884. godziny 11. przed południem z następującym porządkiem dziennym.

Porządek dzienny 19. posiedzenia, II. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego które się odbędzie we Czwartek dnia 16. Października 1884 o godz. 11. przed południem.

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie wyjednania dla gminy miasta Wiśnicza prawa do poboru opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa, tudzież o nadanie prawa do poboru kopytkowego. Sprawozdawca poseł Smolka.
2. Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka za r. 1882. Sprawozdawca poseł Rybicki.
3. Sprawozdanie komisji bankowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie przyjęcia na kraj gwarancyi za zobowiązania wypływające z Iszej emisyi obligacyj komunalnych Banku krajowego do wysokości 5,000.000 zł. Sprawozdawca poseł Smarzewski.
4. Sprawozdanie komisji bankowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dalszych czynności około organizacyi Banku krajowego. Sprawozdawca poseł Abrahamowicz.
5. Sprawozdanie komisji dla spraw gospodarstwa krajowego o wniosku posła Polanowskiego w przedmiocie zebrania dat statystycznych o stanie przemysłu gorzelniczego. Sprawozdawca poseł Gross.

6. Sprawozdanie komisji dla spraw gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie szkół rolniczych w Dublinach i folwarku Dublańskiego. Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz.
7. Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Waygarta w sprawie rozkładu kosztów stałego kwaterunku. Sprawozdawca poseł Adam Jędrzejowicz.
8. Sprawozdania o petycyach.

Koniec posiedzenia o godzinie 2. popołudniu.

Marszałek krajowy.

Dr. Zyblikiewicz w. r.

Sekretarze:

St. Badeni w. r.

Stengalewicz w. r.

Spis petycyj

wniesionych po dzień 9. Października 1884.

714. „Przytulisko polskie“ w Wiedniu pp. Ludwika Wodzickiego o zapomogę.
715. Biskowice gmina pp. Bereźnickiego w sprawie regulacji Dniestru.
716. Jezupol gmina pp. Antoniewicza o pozostawienie przy c. k. Sądzie powiatowym w Haliezu.
717. Jan Cybulski pp. Smolkę z zażaleniem na Magistrat Lwowski z powodu usunięcia go z posady strażnika i o zapomogę.
718. Władysław Leliwa Kopestyński pp. Struszkiewicza o zapomogę.
719. Gmina Podmichale pp. Romańczuka o bezpłatny pobór surowicy solnej.
720. Ta sama pp. Romańczuka w sprawie regulacji rzeki Łomnicy.
721. Izba inżynierska w Tarnopolu pp. Romanowicza w sprawie nadania głosu wirylnego rektorowi politechniki lwowskiej.
722. Ta sama pp. Romanowicza o wyjednanie zmiany §. 7. statutu organizacyjnego kolei skarbowych.
723. Ta sama pp. Romanowicza w sprawie przyznania technikom prawa wyboru z tytułu osobistej kwalifikacji.
724. Gmina Perechińsko pp. Antoniewicza w sprawie ochrony przeciw szkodom wyrządzanym przez dzikie zwierzęta.
725. Florentyna Krempina była nauczycielka pp. Merunowicza o wypłacenie rocznej płacy 200 zł. za pełnienie obowiązków nauczycielki w Baranowie.
726. Brody Wydział powiatowy pp. Ochrymowicza w sprawie piętnowania bydła.
727. Towarzystwo wzajemnej pomocy słuchaczy filozofii Uniwersytetu wiedeńskiego pp. Ochrymowicza o zapomogę.
728. Marya Michalska pp. Ochrymowicza o zapomogę.
729. Obszar dworski i gmina Grudny dolnej pp. Męcińskiego w sprawie uregulowania dróg gminnych.
730. Brzesko Wydział powiatowy pp. Stadnickiego o pozwolenie na pobór myta drogowo-mostowego przy drodze komunikacyjnej z Szezurowy do Wrzępi.
731. Brzesko Wydział powiatowy pp. Stadnickiego o subwenyę na ukończenie budowy drogi komunikacyjnej ze Słotwiny do Szezurowy i ze Szezurowy do Wołi przemykowskiej.

732. Właściciele dóbr Bilińki pp. Stanisława Tarnowskiego młodszego w sprawie regulacji rzeki Dniestru.
 733. Właściciele dóbr Komalowie jak wyżej.
 734. Dr. Aleksander Sękowski pełnomocnik dóbr Bołożynów, Przewłoczny i Sokołówki pp. Tadeusza Dzieduszyckiego o przydzielenie tychże dóbr napowrót do okręgu c. k. Starostwa w Złoczowie.
 735. Brzesko Wydział powiatowy pp. Stadnickiego, przedkłada petycję gminy Wojnicza, o darowanie pobranych procentów w kwocię 1.352 zł. 40 ct. od obligacyj szkolnych.
 736. Gmina Hańkowiec z Tułkowicami pp. Smarzewskiego, o zapomogę na budowę szkoły.
 737. Grono nauczycieli w Pilźnie pp. Kochanowskiego o podwyższenie płac.
 738. Gmina Ulanów i 30 innych pp. Stanisława Jędrzejowicza, z protestem przeciw przeniesieniu władz rządowych i autonomicznych z Niska do Rudnika.
 739. Męciński Waleryan pp. Henzla o subwencję na utrzymanie ogodu ornologicznego w Chlebowicach świerskich.
 740. Członkowie gminy Kozubów pp. Męcińskiego, w sprawie niszczenia lasu przez właściciela dóbr Kozubowa.
 741. Wydział Towarzystwa Rada Nadzorcza w Dolinie pp. Romańczuka, o wydanie stosownych zarządzeń w sprawie dzikiego splawiania drzewa.
 742. Ten sam pp. Romańczuka, w sprawie licytowania gruntów wiejskich i małomiejskich za długi.
 743. Michał Filipowicz, Paraszka i Marta Badowskie, pogorzelnicy z Potylicza pp. Bilińskiego, o zapomogę.
 744. Gmina Przydonica pp. Romera, o zapomogę na budowę szkoły.
 745. Gminy Górowa i Bartkowa pp. Romera, o zapomogę na budowę szkoły.
 746. Anna Stasiówna nauczycielka pp. Zolla, o podwyższenie płacy lub zapomogę
 747. Komitet ochrony dla małych dzieci w Krakowie pp. Zolla, o przyznanie dorocznego wsparcia w kwocie 550 zł.
 748. Reprezentacya miasta Śniatynia pp. Siengalewicza, o urządzenie na terytoryum miejskiem stacyi kolejowej projektowanej kolei z Horodenki do Załuża.
-

